

ny. l. 8
VII

Váza, jul. 6. 863

V. 513/1208.

Igen szíves barátom! a sok baj között
mely ez inséges időben elárult, jó ideje már
hogy alkalmitag Vadnaihoz küldtem ar ide mel-
lékelo költeményo átadás végezt a te kezeidbe.

Vigadó fiatal ember tán elfeledte azt, men-
nem a dőszess semmiről;... nehogy valami
más körbe kerüljön, melyfel nem örömet érít.

Kérem: innen küldöm ar egyenesen horrid s
egyszeresmind megkérdem: Kaptad-e májusi
levelemet melyben megköszönöm jó szívesé-
det a megenlékérésért? Tudósias mind er-
ről, kévlek! a nyitó levelökésben.

A „Bolond nők” 2^{ik} énekét olvasván, meg
nem állhatom hogy net emlísem ar a kesűs
melyet rám tön: valahányszor eszembe jut, egy
mely tragicomicus nevetést érezek ereimben...
minőre még soha sem emlkeztém. Nem tudok
szabadulni, szabadulni aától a felsokajásáól
hogy: „Hos a cigányok?... Au!...” — Gyakran
egyetlen hang, a comicum egész világa. — Igen
szeresném ar elő rész is olvasni. De nincs ben-
ne módom! Nem tudom, megküldheté-e nekem
Pali ar albumot? sehész-e ar a nélkül, hogy
a vállalatna kárára legyen?

Gondolom, hogy ar előfizetők közül többen

elmaradtak a musetha idők folyán. En réptem-
rül odaig jussanak, hogy ami kicsinyiségünk
van: eladóni kellessen. Er a 3k rofr éi
rám. Az idén pedig ugy állunk hogy ha elveszt
és eselédreiner kifiresem: akkor kenyérnek valón
nincs. Ha ers hagyok, akkor vesztelend ma-
rad minden földem. Tavozt vessem én jünke pedig
egy szem sin es. Se se lehetem kaparni, egy oda
süls. Markaink kiselletkeéséröt kó sin es. Pedig
e vidék még csak piovara ar in ségnets mely
ar elősünk semlő rónán van. S minke meg
ar adó behajsa se kímél.

Iszen veled, s iprel, szereser baráson! kary
meg engem jó sivedben melyre egész szereser-
rel gondol öfense ihuelöd s baráson
T. L. L. L.

Gy. Pális ölelem.

